

FØLGESKRIVELSE

Vedr.: Sammenfattende rapport vedrørende det ekstra plenarmøde den 26. marts 2003 i
Bruxelles

DEBAT OM ÆNDRINGSFORSLAGENE VEDRØRENDE
ARTIKEL 1-7 I UDKASTET TIL FORFATNING

I forlængelse af plenarmødet den 27. februar vedrørende artikel 1-7 i udkastet til forfatning og de ændringsforslag, der var stillet af konventsmedlemmerne, videreførte disse drøftelserne herom på et ekstra møde under forsæde af næstformanden for konventet, Jean-Luc Dehaene.

Artikel 1

Næstformanden indledte kort drøftelserne med at erindre om forløbet af plenarmødet vedrørende drøftelsen af artiklerne og navnlig om hovedtemaerne for de ændringsforslag, konventsmedlemmerne havde stillet. Han oplyste også, at præsidiet under alle omstændigheder vil bestræbe sig på i en revideret udgave klarere at afspejle nogle af de ønsker, der var kommet til udtryk; han nævnte særligt det forhold, at Unionens beføjelser tildeles af medlemsstaterne og ikke af forfatningen. Dette blev hilst velkommen af flere konventsmedlemmer.

Artikel 1, stk. 1

"Folk" eller "borgere"

En række deltagere gav udtryk for, at de i dette stk. foretrækker at bruge udtrykket "borgere" frem for "folk", idet de fremførte, at dette udtryk er mere moderne, eftersom det er blevet bekræftet i Maastricht-traktaten. I samme retning lagde nogle deltagere vægt på, at udtrykket "borger" har en virkelig juridisk betydning, medens dette ikke er tilfældet med udtrykket "folk". Dog bemærkede andre, at udtrykket "folk" i højere grad afspejler Unionens grundlæggende karakter, som denne artikel omhandler. Endelig foreslog nogle af deltagerne en omformulering af stykket, som gik ud på at forlige de to begreber "folk" og "borgere".

"Forfatning" versus "forfatningstraktat"

Nogle deltagere foretrak, at man undgår ordet "forfatning" og erstatter det med ordet "forfatningstraktat", da dette i højere grad afspejler tanken om en aftale mellem stater.

"Oprettelse af Unionen"

Nogle af deltagerne har overvejet, om den juridiske kontinuitet er sikret, hvis det i forfatningen hedder "oprettelsen" af Unionen. For disse deltagere drejer det sig ikke om at oprette en union, for den eksisterer allerede, men at markere en ny etape i dens udvikling. Næstformanden forklarede, at for det første vil den union, der oprettes med forfatningen, under alle omstændigheder følge efter Fællesskabet og den nuværende union, og for det andet vil der i sidste del af forfatningen under overskriften afsluttende bestemmelser optræde bestemmelser, der sikrer den juridiske kontinuitet. En deltager understregede betydningen af, at den juridiske kontinuitet afspejles allerede fra den første artikel, således at man undgår enhver tvetydighed.

"Føderal model"

Nogle deltagere gik ind for, at ordet "føderal" udgår i dette stk.

Disse deltagere mente, at ordet føderal har en forskellig juridisk betydning på forskellige sprog, og at det derfor er hensigtsmæssigt at undgå det for ikke at åbne op for afvigende fortolkninger. En deltager foreslog, at anden del af sætningen (P.M. "*hvor medlemsstaternes politikker samordnes, og som efter føderal model forvalter visse fælles kompetencer*") udgår, da de anser den for overflødig og indholdstom. Andre deltagere gik ind for, at bestemmelsen og udtrykket "føderal" opretholdes, idet de mener, at dette udtryk mere præcist og koncist end andre udtrykker den meget specifikke måde, Unionen inden for rammerne af visse af sine beføjelser, fungerer på. Nogle deltagere foreslog, at ordet "føderal" erstattes med ordene "fællesskabs-" eller "overnational".

"En stadig snævrere union"

Nogle konventsmedlemmer gik ind for, at begrebet en stadig snævrere union, der optræder i den nuværende traktats artikel 1, indsættes i dette stk. En deltager foreslog, at dette begreb får plads i præamblen til forfatningen, da det har til formål at angive et perspektiv. Et konventsmedlem understregede, at hun kunne se en sammenhæng mellem denne problematik og problematikken omkring udtrykket "føderal model": hun kunne acceptere sidstnævnte udtryk på betingelse af, at forfatningsteksten ikke bibeholder udtrykket "en stadig snævrere union".

Redaktionelle spørgsmål

Nogle medlemmer karakteriserede den indledende formulering i artikel 1 som "banal" og fremsatte alternative forslag som "... besluttet på at skabe en fremtid sammen ...". Desuden blev verbet "forvalte" (eller: "administer" på engelsk) kritiseret som værende for bureaukratisk.

Opbygningen af stk. 1

Nogle deltagere foreslog at bytte om på rækkefølgen i sætningens andel del, således at de beføjelser, der tildeles Unionen, optræder først, inden samordningen af medlemsstaternes politikker.

Artikel 1, stk. 2

Flere medlemmer insisterede på, at det er nødvendigt nærmere at præcisere udtrykket "national identitet" i artiklens stk. 2, og udtrykte tvivl om det hensigtsmæssige i at omtale den nationale identitet to steder i forfatningen. Disse medlemmer foreslog navnlig at udbygge dette begreb med forskellige aspekter som f.eks. kulturel eller sproglig mangfoldighed, selvstyre og regionale og andre særpræg. En del af medlemmerne foreslog at supplere dette begreb med bestemmelserne i artikel 9, stk. 6, eller at formulere en ny artikel på grundlag af artikel 1, stk. 2, suppleret med artikel 9, stk. 6. En deltager forholdt sig imidlertid tøvende til at medtage elementer fra artikel 9, stk. 6, af angst for at det nye stk. skulle blive overlåst.

Artikel 1, stk. 3

En deltager bemærkede, at bestemmelsen i artikel 1, stk. 3, vedrørende kriterier i forbindelse med åbning af Unionen over for andre stater, er mere bindende i sin formulering af tiltrædelsesbetingelserne end de bestemmelser, de nuværende medlemsstater har fastlagt i artikel 2 om værdierne.

Da drøftelserne af udkastet til artikel 1 var ved at være til ende, afsluttede næstformanden for konventet debatten, idet han først og fremmest konstaterede en bred tilslutning til at sammenskrive de nuværende udkast om den nationale identitet (artikel 1, stk. 2 og artikel 9, stk. 6) til en ny særskilt artikel, som skal rumme de forskellige elementer i den nationale identitet, således som de er beskrevet i den nuværende artikel 9, stk. 6. Han bekræftede, at præsidiet agter at udarbejde en formulering, hvori det utvetydigt udtrykkes, at Unionens beføjelser hidrører fra staterne, og hvori det klart siges, at dens koordinerende funktion kun omfatter visse politikker på grundlag af de beføjelser, der tildeles den. Han understregede desuden, at præsidiet vil undersøge visse punkter nærmere, som stadig er kontroversielle, nemlig:

- anvendelsen af udtrykket "borgere" eller udtrykket "folk" i artikel 1, stk. 1;
- om udtrykket "føderal model" i artikel 1, stk. 1, skal anvendes eller ej.

Artikel 2

Næstformanden indledte drøftelsen med en redegørelse for præsidiets tanker med formuleringen af denne artikel, som bør begrænses til en kort liste over de væsentligste værdier, der accepteres af alle, og som er så juridisk klare, at der kan iværksættes sanktioner, hvis de krænkes alvorligt af en medlemsstat. Han erindrede om, at en række ændringsforslag går ud på at tilføje ligestilling og/eller ligestilling mellem mænd og kvinder til værdierne. Han redegjorde desuden for præsidiets holdning til omtale af religionen, idet han henviste til formand Valéry Giscard d'Estaings konklusioner ved afslutningen af det sidste plenarmøde. Næstformanden noterede sig endelig, at en række ændringsforslag rejste spørgsmålet om relevansen af det andet punktum i denne artikel, der snarere er affattet som et mål end som en værdi.

En række deltagere ønskede, at man på listen tilføjer enten begrebet lighed generelt (eller ifølge nogle lighed for loven) eller ligestilling mellem mænd og kvinder eller begge begreber. Flere deltagere fremførte, at udtrykket lighed ikke er mere generelt end "frihed" eller "demokrati" og derfor må være i overensstemmelse med præsidiets holdning.

Et medlem foreslog, at man talte om "ukrænkelighed" af den menneskelige værdighed i stedet for blot respekt, idet man tilpasser sig sprogbrugen i chartret om grundlæggende rettigheder. Nogle medlemmer foretrak i øvrigt at tale om "grundlæggende rettigheder" frem for "menneskerettigheder".

Nogle medlemmer gik ind for at fastslå den kulturelle og sproglige mangfoldighed i artikel 2, idet de betragter denne som en egentlig værdi i Unionen; de erkendte imidlertid, at redaktionelle hensyn kunne tale for at placere den i artikel 3.

Flere deltagere erkendte berettigelsen af det spørgsmål, næstformanden havde rejst vedrørende den nuværende formulering af andet punktum og ønskede, at det bliver skrevet sammen med første punktum eller flyttes til præamblen eller til artikel 3.

Hvad henvisningen til religion angår, ønskede visse konventsmedlemmer at gå ud over præsidiets løsningsmodel som skitseret af formanden og næstformanden, navnlig ved at henvise til Gud i forfatningen; en række andre konventsmedlemmer var til gengæld tilfredse med præsidiets linje.

Næstformandens argument om, at en eventuel henvisning til religiøse og åndelige værdier eller religiøs og åndelig arv under alle omstændigheder kun vil kunne anbringes i præamblen og ikke i artikel 2, blev generelt accepteret.

Som konklusion konstaterede næstformanden navnlig, at der ser ud til at være en positiv holdning til, at lighed medtages blandt værdierne, for visse medlemmers vedkommende dog med tilføjelse af ligestilling mellem kvinder og mænd. Han anførte desuden, at præsidiet bør finde en bedre måde at få de to punktummer i det nuværende udkast til artikel 2 til at hænge sammen på.

Artikel 3

Næstformanden indledte kort debatten om denne artikel, idet han gjorde status over de hidtidige drøftelser om dette spørgsmål, som de er kommet til udtryk på plenarmødet samt i ændringsforslagene fra konventsmedlemmerne. Han rejste visse punkter, som der allerede synes at være en vis konsensus om, herunder nødvendigheden af en mere fuldstændig angivelse af målet om beskyttelse og forbedring af miljøet og bæredygtig udvikling eller en mere åben og mindre "eurocentrisk" affattelse af stk. 4 vedrørende EU's rolle i verden med støtte i formuleringer fra Arbejdsgruppe VII. Han understregede desuden, at det i affattelsen af artiklen ville være rimeligt både at imødekomme betænkelighederne fra de medlemmer, der ønsker at udtrykke det karakteristiske ved en social markedsøkonomi, og de medlemmer, som holder fast ved markedets åbne karakter og den frie konkurrence. Desuden anførte næstformanden, at der under alle omstændigheder i forfatningen skal være en "mainstreamings"bestemmelse (dvs. at der i alle EU's politikker tages hensyn til kravene om

ligestilling mellem kønnene samt miljøbeskyttelse), men at man kan overveje, hvor en sådan bestemmelse bedst kan anbringes (i første eller anden del af forfatningen). Endelig understregede han, at det trods alle ønsker om tilføjelser vil være hensigtsmæssigt at bevare en kortfattet udformning af artiklen.

Nogle talere mindede om, at de mål, der omhandles i artikel 3, generelt skal anvendes af Domstolen, hvorfor det er nødvendigt, at de udformes meget præcist. Det blev bemærket, at der bør være en direkte forbindelse mellem Unionens beføjelser og dens mål, og at man bør afholde sig fra at omtale mål, hvis Unionen ikke har beføjelser til at gennemføre dem. Flere konventsmedlemmer tilsluttede sig næstformandens opfordring til at holde sig til en koncis affattelse af artiklen.

Nogle konventsmedlemmer fandt det overflødigt at gentage begreber som fred og andre værdier i artikel 3, stk. 1, idet de allerede er indeholdt i artikel 2.

Andre beklagede, at principperne om størst mulig åbenhed og nærhed i Unionens forhold til borgerne ikke er medtaget, og foreslog, at der tilføjes et særskilt stykke i den forbindelse.

Endelig anmodede flere konventsmedlemmer om, at der enten i denne artikel eller i anden del indføjes en "mainstreamings"- eller samhørighedsbestemmelse, som næstformanden ligeledes har været inde på.

Artikel 3, stk. 2

Mange talere bifaldt næstformandens bemærkning om, at beskyttelse og forbedring af miljøet og bæredygtig udvikling, samt hvad denne indebærer, kunne formuleres stærkere, og de fremlagde konkrete forslag til en sådan affattelse.

- Flere talere har ønsket både en henvisning til en "åben markedsøkonomi med fri konkurrence", jf. den nuværende artikel 4 i TEF, og en henvisning til den "sociale markedsøkonomi", og konventsmedlemmerne fandt, at de to begreber ikke udelukker hinanden. Desuden nævnte visse konventsmedlemmer under henvisning til konklusionerne fra Arbejdsgruppe XI flere elementer i den sociale markedsøkonomi, bl.a. beskyttelse af folkesundheden, bekæmpelse af social udstødelse, fremme af jobkvalitet eller adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse samt kvalitetstjenesteydelser af almen interesse.

Flere talere ønskede begrebet territorial samhørighed tilføjet. I den forbindelse blev det bemærket, at en sådan tilføjelse uundgåeligt vil få følger for definitionen i anden del af strukturfondspolitikken, som i øjeblikket udelukkende sigter mod at fremme den økonomiske og sociale samhørighed.

Endelig foreslog visse talere en henvisning til forbud mod forskelsbehandling, navnlig på områder, der i dag er omfattet af artikel 13 i TEF.

Artikel 3, stk. 3

En række talere bemærkede, at den kulturelle mangfoldighed ikke specielt er knyttet til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at den derfor bør omtales særskilt. Til gengæld foreslog nogle talere, at behandlingen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed udvides med visse af områdets grundlæggende elementer, idet der navnlig henvises til bekæmpelse af racisme og fremmedhad, som bør medtages enten her eller i forfatningstraktatens anden del.

Visse konventsmedlemmer fandt det væsentligt, at begrebet sproglig mangfoldighed føjes til begrebet kulturel mangfoldighed; i den forbindelse tilføjede en taler ligeledes begrebet respekt for mindretals rettigheder. Forslaget om at tilføje begrebet fælles kulturarv for at bevare ligevægten i artikel 151, stk. 1, i TEF blev positivt modtaget.

Artikel 3, stk. 4

Flere talere krævede en mere åben og mindre defensiv affattelse af dette stykke med udgangspunkt i de formuleringer, der foreslås af Arbejdsgruppe VII. Et konventsmedlem satte navnlig spørgsmålstegn ved begrebet "Unionens selvstændighed". Ifølge disse konventsmedlemmer bør man især henviser til overholdelse af folkeretten, til principperne for De Forenede Nationers pagt, samt til de grundlæggende rettigheder generelt, som ifølge nogle medlemmer bør omfatte en henvisning til barnets rettigheder. Næstformanden erkendte, at dette stykke bør omformuleres med udgangspunkt i disse holdninger, som gruppen allerede har fremhævet. Visse talere ønskede, at mål som beskyttelse af barnets rettigheder eller udryddelse af fattigdom ikke knyttes til forsvaret af Unionens uafhængighed og interesser i verden, så der ligeledes kan tages hensyn til dem internt.

Nogle konventsmedlemmer ønskede udtrykkeligt i artikel 3, stk. 4, at finde definitionen på og Unionens iværksættelse af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og en fælles forsvarspolitik. Andre insisterede på, at fremme af frihandel berøres.

En taler foreslog, at det i artiklen indføjes, at Unionen giver afkald på krig som middel til løsningen af internationale konflikter.

Artikel 4

Næstformanden åbnede debatten, idet han påpegede, at udkastet til denne artikel havde fået forholdsvis stor tilslutning på plenarmødet i konventet. Drøftelsen af dette punkt var meget kort.

En taler insisterede på, at godkendelsen af denne artikel sker med forbehold af særlige ordninger vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og visse aspekter af retlige og indre anliggender.

En anden taler ønskede ligeledes at præcisere, at Unionens status som juridisk person efter hans mening ikke kunne omdanne Unionen til en føderation.

Artikel 5-7

I sin indledning understregede næstformanden blandt andet, at selv om flere konventsmedlemmer har ønsket at udvide retsgrundlaget for artikel 5, stk. 2, til tiltrædelse af andre internationale konventioner på menneskerettighedsområdet, var præsidiets holdning, at dette udkast, som kun omtaler EMK, ikke ved modsætningsslutning skal udelukke tiltrædelse af andre konventioner. Denne bestemmelse var nødvendig med hensyn til EMK i lyset af en udtalelse fra Domstolen fra 1996, som bestrider kompetencen til at tiltræde denne konvention, da en sådan tiltrædelse "ville have forfatningsmæssig rækkevidde"; til gengæld skulle det eksisterende retsgrundlag i traktaten (og som nævnes i anden del) være tilstrækkeligt i forbindelse med andre konventioner på menneskerettighedsområdet, der ikke har denne "rækkevidde", og som har forbindelser med Unionens beføjelser.

Desuden opfordrede næstformanden til forsigtighed i forbindelse med ønsker om at tilføje andre former for forskelsbehandling til udkastets artikel 6 vedrørende forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, da han mente, at en sådan tilføjelse vil kunne få meget større juridiske konsekvenser end forbuddet mod forskelsbehandling i chartrets artikel 21, stk. 1, hvis anvendelsesområde er klart begrænset af artikel 51 i chartret.

Endelig rejste næstformanden spørgsmålet om eventuel overlapning mellem artikel 6 og artikel 7, stk. 2 (for så vidt angår listen over borgernes rettigheder), på den ene side, og chartrets tekst på den anden side, og han opfordrede medlemmerne til at udtale sig om, hvilket princip der bør vælges i den forbindelse.

Følgende punkter blev behandlet under drøftelsen af artikel 5 til 7:

- Det blev foreslået, at der i afsnit II indføres en ny artikel om de fire grundlæggende frihedsrettigheder med den begrundelse, at disse frihedsrettigheders afgørende betydning for europæisk integration taler for, at de nævnes allerede i de første artikler i forfatningen, da denne betydning snarere ligger i arten af de grundlæggende rettigheder, som har direkte virkning, end i arten af Unionens kompetence. Dette forslag blev hilst velkommen af næstformanden og andre medlemmer.

- En række medlemmer gik ind for, at chartret indsættes i selve forfatningens tekst frem for i en protokol; de fleste ytrede sig til fordel for, at det indsættes enten i første del, eller at chartret udgør anden del. Et medlem tilføjede, at i så fald kunne chartrets præambel ikke indarbejdes som sådan, idet forfatningen ikke kan have to præambler.
- Et medlem understregede, at man bør udbygge chartrets forklaringer og knytte dem til chartrets tekst, såfremt dette indarbejdes. De andre medlemmer samt næstformanden støttede arbejdsgruppens konklusioner vedrørende offentliggørelsen af de ajourførte forklaringer, men afviste tanken om at knytte disse forklaringer til chartrets tekst i forfatningen, da dette ville give dem samme juridiske værdi som selve chartret. Man skulle hellere bibeholde disse forklaringer med den værdi, de har, nemlig som et forberedende arbejde, der kan blive et værdifuldt hjælpemiddel til fortolkning af chartret.
- Vedrørende artikel 5, stk. 2, bemærkede flere medlemmer, at det vil være risikabelt at nøjes med et fakultativt retsgrundlag til anvendelse for Rådet, når det træffer afgørelse med enstemmighed, hvilket vil kunne skabe risiko for at blokere tilslutningen til EMK. På den anden side erkendte man, at forfatningen ikke kan indeholde en fast forpligtelse til at tilslutte sig, eftersom denne tilslutning yderligere vil afhænge af de forhandlinger, der skal føres med Europarådets medlemsstater, og disses samtykke. Man nåede frem til en positiv holdning, som næstformanden gik ind for, og som går i retning af en formulering, hvorefter Unionen "ønsker" eller "tilstræber" ("the union shall *seek* ...") tiltrædelse af EMK.
- Flere medlemmer bemærkede, at artikel 6 kan udgå, hvis chartret, der i sin artikel 21, stk. 2, indeholder en identisk bestemmelse, bliver indarbejdet i selve forfatningens tekst. Næstformanden tog dette punkt op igen i sine konklusioner, idet han understregede, at man bør undersøge muligheden for at undgå gentagelser mellem første del og chartret.

DET EUROPÆISKE KONVENT
Supplerende møde onsdag den 26. marts 2003

TALERLISTE

Fortsættelse af drøftelserne om udkastet til artikel 1-7 (dok. CONV 528/03)

Andrew Nicholas DUFF - Europa-Parlamentet
Esko Olavi SEPPÄNEN - Europa-Parlamentet
Inigo MENDEZ DE VIGO - Europa-Parlamentet
Neil Nicholas MACCORMICK - Europa-Parlamentet
Manfred DAMMEYER - Observatør
Riitta KORHONEN - Finland (parlamentet)
Teija TIILIKAINEN - Finland (regeringen)
Paraskevas AVGERINOS - Grækenland (parlamentet)
Tunne KELAM - Estland (parlamentet)
Gerhard TUSEK - Østrig (regeringen)
Jens-Peter BONDE - Europa-Parlamentet
Bobby McDONAGH - Irland (regeringen)
Gijs DE VRIES - Nederlandene (regeringen)
Adrian SEVERIN - Rumænien (parlamentet)
Anne VAN LANCKER - Europa-Parlamentet
Lone DYBKJÆR - Europa-Parlamentet
Henrik HOLOLEI - Estland (regeringen)
Manuel LOBO ANTUNES - Portugal (regeringen)
Peter HAIN - Det Forenede Kongerige (regeringen)
Rytis MARTIKONIS - Litauen (regeringen)
Helle THORNING-SCHMIDT - Europa-Parlamentet
Elena PACIOTTI - Europa-Parlamentet
Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (regeringen)
Peter ECKSTEIN KOVACS - Rumænien (parlamentet)
Michel BARNIER - Kommissionen
Lord MACLENNAN of Rogart - Det Forenede Kongerige (parlamentet)

Ben FAYOT - Luxembourg (parlamentet)
Maria BERGER - Europa-Parlamentet
Franc HORVAT - Slovenien (parlamentet)
Caspar EINEM - Østrig (parlamentet)
Johannes VOGGENHUBER - Europa-Parlamentet
Lenka ROVNA - Den Tjekkiske Republik (regeringen)
Alojz PETERLE - Slovenien (parlamentet)
Filadelfio BASILE - Italien (parlamentet)
Tunne KELAM - Estland (parlamentet)
Paolo PONZANO - Kommissionen
Claude Du GRANRUT - Observatør
Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (parlamentet)
Sylvia-Yvonne KAUFMANN - Europa-Parlamentet
Jens-Peter BONDE - Europa-Parlamentet
Peter ECKSTEIN KOVACS - Rumænien (parlamentet)
Peter HAIN - Det Forenede Kongerige (regeringen)
Franc HORVAT - Slovenien (parlamentet)
Lone DYBKJÆR - Europa-Parlamentet
Esko Olavi SEPPÄNEN - Europa-Parlamentet
Gijs DE VRIES - Nederlandene (regeringen)
Proinsias DE ROSSA - Irland (parlamentet)
Elmar BROK - Europa-Parlamentet
Maria BERGER - Europa-Parlamentet
Anne VAN LANCKER - Europa-Parlamentet
Neil Nicholas MACCORMICK - Europa-Parlamentet
Riitta KORHONEN - Finland (parlamentet)
Lord MACLENNAN of Rogart - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (regeringen)
Paraskevas AVGERINOS - Grækenland (parlamentet)
Carlos CARNERO GONZALES - Europa-Parlamentet
Joachim WUERMELING - Europa-Parlamentet
Bobby McDONAGH - Irland (regeringen)
Andrew Nicholas DUFF - Europa-Parlamentet
Helle THORNING-SCHMIDT - Europa-Parlamentet

Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (parlamentet)
Adrian SEVERIN - Rumænien (parlamentet)
Manuel LOBO ANTUNES - Portugal (regeringen)
Proinsias DE ROSSA - Irland (parlamentet)
Josef ZIELENIC - Den Tjekkiske Republik (parlamentet)
Peter HAIN - Det Forenede Kongerige (regeringen)
Paolo PONZANO - Kommissionen
Anne VAN LANCKER - Europa-Parlamentet
Carlos CARNERO GONZALES - Europa-Parlamentet
Teija TIILIKAINEN - Finland (regeringen)
Neil Nicholas MACCORMICK - Europa-Parlamentet
Lone DYBKJÆR - Europa-Parlamentet
Pia-Noora KAUPPI - Europa-Parlamentet
Peter HAIN - Det Forenede Kongerige (regeringen)
Jens-Peter BONDE - Europa-Parlamentet
Anne VAN LANCKER - Europa-Parlamentet
Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (parlamentet)
Paraskevas AVGERINOS - Grækenland (parlamentet)
René VAN DER LINDEN - Nederlandene (parlamentet)
Andrew Nicholas DUFF - Europa-Parlamentet
Neil Nicholas MACCORMICK - Europa-Parlamentet
Paolo PONZANO - Kommissionen
Jens-Peter BONDE - Europa-Parlamentet
